

РЕШЕНИЕ

№ 10411

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11132** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Евро Лифт 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез Адвокатско дружество „Балкански и партньори“, представлявано от адвокат Д. Балкански, срещу РА № Р-22221421005171-091-001/21.04.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 1643/17.10.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП, [населено място], с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС от 01.12.2015 г. до 31.12.2018 г., от 01.02.2019 г. до 31.08.2019 г., м.10.2019 г. ,от м.02.2020 г. до 31.01.2021г. и от м.03.2021 г. до м.07.2021 г. общо в размер на 149 843.80 лв. - главница и лихви за забава общо в размер на 58 659.96 лв.

С Решение № 17015/17.09.2024 г., постановено по административно дело № 11747 по описа на Административен съд София-град за 2022 г., РА е обявен за нищожен. Този съдебен акт е отменен с решение № 10253/22.10.2025 г. по административно дело № 11387/2024 г. на ВАС, Първо отделение и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. Инвокирани са доводи, че не е възможно ревизираното лице да бъде лишено от права, поради това, че доставчиците му са допуснали евентуално грешки при воденето на счетоводството или не са представили изисканите им доказателства от органите по приходите по време на извършването на ревизията. Посочва се, че необосновано ревизиращият екип е приел, че не е установена реалността на доставките. За да

се достигне до този извод се приема единствено обстоятелството, че доставчиците не са открити на съответните адреси, били са впоследствие deregистрирани по ЗДДС или не са представили исканите документи, поради което ревизиращият екип е приел, че те не разполагат с техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките.

Излагат се аргументи, че по отношение на всички доставчици са представени фактури, приемо-предавателни протоколи по фактурите и документи да направените плащания. Тези доказателства, въпреки че покриват изискванията на ЗДДС за доказване на реалност на доставките и документална обосновааност на разходите необосновано не са кредитирани от органите по приходите.

Застъпва се твърдението, че основополагащо условие за признаването на право за признаване на данъчен кредит е фактическото предаване на стоките, съответно извършване на услугите от доставчика на получателя, а в случая е безспорно, че закупените материали са заприходени в счетоводството на жалбоподателя като стоково-материални запаси. Посочва се, че в хода на ревизионното производство са представени документи (фактури, договори, приемателно-предавателни протоколи и други), удостоверяващи извършването на процесните доставки. Доставките са отразени коректно в счетоводството на жалбоподателя и е установено, че чрез тях са извършвани други облагаеми доставки. Според жалбоподателя данъчните субекти не могат да търпят вредни последици от неправомерното поведение на своите контрагенти, защото ЗДДС не обвързва правото на данъчен кредит с допуснати нарушения от доставчика при начисляването и отразяването на данъка. Оспорва изводите на органите на приходната администрация, за липса на реални доставки по процесните фактури, които счита за немотивирани и неподкрепени с доказателства. Излага подробни съображения в подкрепа на доводите си по отношение на всеки един от доставчиците. Посочва, че ЗДДС не изброява изчерпателно документи, с които получателят по доставката следва да разполага за да докаже реалното ѝ осъществяване. Представянето от страна на „Евро Лифт 2000“ ЕООД, в качеството му на получател по доставките, на договори, фактури, приемателни протоколи, плащания и счетоводни регистри е достатъчно доказателство, че е положил дължимата грижа за изпълнение на задълженията си по ЗДДС. Ревизираното дружество не разполага с правомощия да провери начина, по който неговия доставчик е оформил правоотношенията със служителите си и дали е изпълнил разпоредбите за деклариране на трудовите и гражданските договори и плащането на осигуровки. Не би могъл да разполага с информация и дали изпълнява задълженията си произтичащи от ЗДДС. Би могъл единствено официално да провери данните в търговския регистър, дали е регистриран по ДДС, а това услови към момента на осъществяване на доставките е било изпълнено. Счита, че отговаря на всички законови изисквания за признаване на правото на данъчен кредит. Навежда аргументи за добросъвестност при осъществяване на доставките и недоказаност на знание за участие в данъчна измама. Позовава се на практика на Върховния административен съд, съгласно която в хода на ревизионно производство се пристъпва към изследване на реалността на документираните от доставчиците доставки при наличие на данни за участието на получателите по фактурите в данъчна измама, каквито в случая не са установени.

Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат Д., който поддържа жалбата и претендира присъждане на направените в хода на съдебното производство разноски, съгласно представен списък при първоначалното разглеждане на спора.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт Г. намира жалбата

за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

1. Фактически установявания по отношение на Закона за данъка върху добавената стойност.

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р- 22221421005171-020-001/10.09.2021 г. от началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС на „Евро Лифт 2000“ ЕООД за периода 01.01.2015 г. до 31.07.2021 г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. ЗВР е изменена със ЗВР № Р- 22221421005171-020-002/09.12.2021 г., с която е определен срок за приключване на ревизията до 10.02.2022 г.

Органът издал заповедите е бил оправомощен със Заповед № 3-ЦУ-2852 от 08.09.2021 г. и Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП и Заповед № РД-01-287 от 10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С..

През ревизирия период „Евро Лифт 2000“ ЕООД е извършвало дейност по монтаж, демонтаж и ремонт на асансьорни уредби и електрически и електронни компоненти към тях. За дейността си дружеството е ползвало наета сервизна база, находяща се в [населено място], [улица], бл. 43. В хода на ревизията са предприети множество процесуални действия.

Извършени са насрещни проверки на „Мд Кан Еуропа“ ЕООД, „Соник МП“ ЕООД, „Над-Нет Сейлс“ ЕООД, „Силвестър Строй“ ЕООД, „Агар Консултанси“ ЕООД, „ММК Строй“ ЕООД, „Стан Строй 93“ ЕООД, „Йонито Трейд“ ЕООД, „Ник Трейд 2017“ ЕООД, „Астрал 94“ ЕООД, „СКС 17“ ЕООД, „Нимекс БГ“ ЕООД, „Клуб Билд“ ЕООД, „Шайн 8888“ ЕООД, „Анита Сервиз 3“ ЕООД, „Ин Трейд 76“ ЕООД, „Сиджи-7“ ЕООД, „Лукстрейд“ ЕООД, „Кофи Брейк“ ЕООД, „Хай Куалити Сървисис“ ЕООД, „Лейди Суит“ ЕООД, „Симдес“ ЕООД, „Мевикар“ ЕООД, „Строй Комерс 25“ ЕООД, „Аякс Трейд“ ЕООД, „МИМ Трейд 83“ ЕООД и „Строй Инженеринг 2016“ ЕООД.

От доставчиците е изискано да представят счетоводни и търговски документи, както и доказателства за реалното изпълнение на фактурираните доставки.

Представители на дружествата-доставчици не се открити на адресите на управление, поради което исканията за представяне на документи са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Исканите документи и обяснения не са представени.

От „Евро Лифт 2000“ ЕООД също са изискани документи и обяснения и е извършена проверка в счетоводството му.

Установено е, че през ревизирия период доставчиците са издали към ревизираното лице

фактури, удостоверяващи доставки на разнообразни материали - кабели, кабелни връзки, остриета, режещи дискове, GSM комуникатор, електроди, контактор, бургии, термошлаух, метален шнаух, тинол, опаковки кутии, краен изключвател и др.

Жалбоподателят е представил фактури, фискални бонове, приемо-предавателни протоколи, счетоводни документи и т.н.

Установено е, че разплащанията по процесните доставки за извършвани в брой.

Констатирано е, че в част от представените протоколи липсва подпис на лицето получило стоките, а в друга част от тях липсва и подпис на лицето предало стоките.

При проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчиците са deregистрирани по ЗДДС и многократно са издирвани от органите на НАП по реда на чл. 32 от ДОПК. Дружествата имат непогасени публични задължения в големи размери, вкл. и по РА. Част от преките доставчици на жалбоподателя не са подали ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периодите, през които са издадени фактурите. Декларираната икономическа дейност на дружествата, подали ГДД е предимно търговия на дребно с хранителни стоки и строителство.

Установените факти и обстоятелства са мотивирали ревизиращия екип да приеме, че фактурите, издадени от посочените по-горе дружества не отразяват конкретни стопански операции, а са съставени с цел намаляване на задълженията за ДДС на „Евро Лифт 2000“ ЕООД.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221421005171- 092-001/24.02.2022 г., срещу който, в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на Ревизионен акт РА № Р-22221421005171-091-001/21.04.2022 г., издаден органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип.

Видно от разпоредителната част на РА, при деклариран от „Евро Лифт 2000“ ЕООД, данък за внасяне за ревизираните данъчни периоди общо в размер на 31 315,36 лв., органите по приходите са установили данък за внасяне и лихви общо в размер на 208 053,39 лв. Допълнително установените задължения произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури за доставки на стоки от посочени по-горе доставчици общо в размер на 149 843,80 лв. За невнесеният в срок данък са начислени лихви в размер на 58 659,96 лв.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

По делото са изслушани и приети две заключения на съдебно-икономическа и съдебно-техническа експертизи (СИЕ и СТЕ).

Вещото лице, изготвило заключението на СИЕ е анализирано събрани в хода на ревизията документи, без да има възможността да се запознае пряко със счетоводството на доставчиците и без да получи допълнителни документи.

Според експерта, предмет на доставка по процесните фактури са материали - бургии за метал, дискове за рязане, електроди, кабели, шлаух, кабелни превръзки, GSM комуникатор с разговорно устройство за гласова връзка, самопробивни болтове, текстилна лента, многожилен кабел, контактор автоматичен, краен изключвател, метални табла за стенен монтаж, алуминиеви профили, силикон, метална тръба и др. За процесния период от други доставчици не са закупувани материали, аналогични на тези по процесните фактури. От извършения анализ на счетоводните документи и хронологичните регистри не се е установила промяна в начина на документиране, отчитане и разплащане на доставките към други дружества, за които е бил признат данъчния кредит по време на ревизията. Фактурите са включени в дневниците за покупки, респективно в справките-декларации за ДДС за данъчния период, през който са издадени, или в един от следващите 12 данъчни периоди. Фактурите съдържат изискуемите реквизити по Закона за счетоводството и Закона за ДДС. Разплащането е извършвано „в брой“.

като към всяка фактура има издаден касов бон.

Към всяка от процесиите фактури е приложен приемо-предавателен протокол със следните данни: № на фактурата и дата на фактурата, към която е изготвен приемо-предавателния протокол; Получател: „Евро Лифт 2000“ ЕООД, ДДС № BG201607514, Идент. №[ЕИК], адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, МОЛ: Ц. М.; - Доставчик - посочено е наименованието, ДДС № и адрес; Наименование на стоките, мярка, количество, ед. цена и стойност.

Вещото лице е установило пълно съответствие между количеството и вида на материалите, които са отразени във фактурите с количествата и вида на материалите, отразени в приемо-предавателните протоколи.

От заключението на СТЕ се установява, че материалите закупувани по процесиите фактури са с предназначение за осъществяване на икономическа дейност от дружеството-жалбоподател, изразяваща се в монтаж, поддръжка и ремонт на асансьорни уредби на негови клиенти. От приложените договори за „Абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори“ изложени в списък, са упоменати дейностите и техническите операции извършвани на обекта ведно с таблица с техническите характеристики на уредбата на съответния обект. Асансьорните уредбите, чиито поддръжка и ремонт е осъществявало „Евро Лифт 2000“ ЕООД, са изисквали влагане на закупените материали при техен евентуален монтаж, сервизно обслужване и ремонт. Без закупуване на материали по процесиите фактури, не е било възможно осъществяването на тези дейности.

Съдът намира и двете заключения за мотивирани, компетентни и съответстващи на останалите, събрани доказателства, поради което следва да бъдат кредитирани.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи, по отношение на задълженията по Закона за данъка върху добавената стойност.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че при извършваната от „Евро Лифт 2000“ ЕООД дейност, дружеството е включило в отчетните регистри по ЗДДС фактури, отразяващи извършени доставки. Направен е извод, че не са налице предпоставки за признаване право на данъчен кредит по тези фактури, поради липса на достатъчно данни за реалност на доставките. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесиите фактури е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Анализът на събраните доказателства е мотивирал органите по приходите да направят заключение, че по издадените от доставчиците фактури към жалбоподателя не следва да бъде кредитирани като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки, а целта е била получателят да намали резултатите си за ефективно внасяне на ДДС и неправомерно ползва право на данъчен кредит. Дружествата-доставчици не са разполагали с кадрови и технически потенциал да извършат фактурираните доставки.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на препращащата разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на

доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

Обсъждането на събраните доказателства не може да мотивира съда да направи извод в подкрепа на изтъкнатите от органите по приходите доводи, послужили като основание за установяване на оспорените допълнителни публични задължения.

Анализът на изложените обстоятелства и доказателства налага изводи в следните насоки:

Настоящият съдебен състав не е съгласен с основния довод, поради който по издадените от описаните по-горе дружества фактури е отказано право на приспадане/възстановяване на данъчен кредит, а именно, че доставчиците не са представили исканите доказателства във връзка с процесните доставки, не са разполагали с кадрови и технически потенциал да извършат спорните доставки. Основни аргументи за отказа за признаване на право на данъчен кредит е обстоятелството, че всички дружества-доставчици впоследствие са били deregистрирани по ЗДДС, по инициатива на органите по приходите, всичките имат изискуеми задължения в големи размери, не са имали наети лица и т.н.

В разглеждания казус са налице безспорни доказателства за това, че „Евро Лифт 2000“ ЕООД е закупило като материални запаси материали, от вида, описан в процените фактури и съставените към тях приемателно-предавателни протоколи и страните нямат спор по този въпрос.

Не е спорен и факта, че през ревизирия период „Евро Лифт 2000“ ЕООД не е закупувало материали, от вида, описан в приемателно-предавателните протоколи от други доставчици.

Описаните две обстоятелства се потвърждават от заключението на СИЕ.

При извършените по време на ревизията проверки не е безспорно установено, че доставчиците с наети лица, но предвид предмета на доставките – „продажба на материали“, това не е от съществено значение за да може да бъде призната тяхната реалност.

Представените от жалбоподателя в хода на ревизията договори за абонамента поддръжка на асансьорни уредби, фактури, приемателно-предавателни протоколи, фискални бонове и т.н. не са оспорени от ответника и са приети като доказателства по настоящето дело. Въпросните доказателства установяват факта на предаване на материали от доставчици и тяхното получаване от задълженото лице. Както беше посочено предмет на доставка е само „продажба на материали“, за което не се изисква особен технически и кадрови ресурс.

Получените по фактурите материали са били свързани с основната дейност на дружеството по монтаж, поддръжката и ремонта на асансьорни уредби и без тях тази дейност не е могло да бъде осъществявана, видно от заключението на СТЕ.

От друга страна, през ревизирия период „Евро Лифт 2000“ ЕООД не е закупувало и заприходявало материали, необходими за осъществяването на извършваните от него дейности от други доставчици, т.е. не е възможно да се приеме, че в случая се касае за привидни и симулативни сделки, без реална доставка на описаните стоки. Това е така, защото без такива материали, жалбоподателят не би имал никаква възможност да изпълнява задълженията си към своите абонати.

Само по себе си обстоятелството, че доставчик не е представил документи по искане на приходните органи и не е бил открит за контакт, не представлява основание за отказ на право на данъчен кредит. Налице е трайна и непротиворечива практика на ВАС, изцяло съобразена с решенията на СЕС, че липсата на кадрова, материална или техническа обезпеченост на доставчика, както и липсата на представени документи от негова страна, не може да се вменява като негативна последица за получателя по доставките, когато последният е представил достатъчно убедителни доказателства за реалното получаване на доставката. Получателят няма фактическа или правна възможност да контролира организацията на доставчика, неговата кадрова обезпеченост или спазването на нормативните му задължения. В редица решения на ВАС е изяснено, че упражняването на правото на данъчен кредит не може да се поставя в зависимост от действия или бездействия на доставчика, които са извън сферата на контрол на получателя, като тази практика е в съответствие с практиката на СЕС (решения по дела С-324/11, С-80/11, С-142/11, С-18/13 и С-329/18).

В хода на ревизията органите по приходите не администрация не са ангажирани доказателства за наличие на привидна сделка, респ. на изкуствена правна конструкция, която да обосновава извод за нереалност на доставките, обективирани в спорните фактури. Позовали са се основно на обстоятелството, че доставчиците не са представили поисканите им документи и не е осъществена връзка с техни представители. След като няма доказателства, че ревизираното дружество не е получило процесните доставки, ревизиращите органи е следвало да установят каква е била скритата цел на съглашенията, обективирани, чрез процесните фактури или обстоятелството, че „Евро Лифт 2000“ ЕООД е участвало в данъчна измама, както и да предоставят улики (т. 49, т. 50 и т. 51 от решението на СЕС по делото Gabor Toth,). В случая това не е сторено.

Предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, когато материалните и процесуалните изисквания или предпоставки, които обуславят това право, са изпълнени от желаещите да го упражнят данъчнозадължени лица (в този смисъл решения от 21 юни 2012 г., по дело С-80/11 и С-142/11, т. 37 и 38, от 3 октомври 2019 г., С-329/18, т. 27 и от 16 октомври 2019 г.). Материалноправните изисквания, които обуславят упражняването на правото на приспадане, са изпълнени само ако доставката на стоки или услуги, за която се отнасят фактурите, е действително извършена. Въпреки това, за да се приеме твърдението, че съответните стоки или услуги, са доставени с цел, различна от обичайната, т.е. за да е налице симулативност (нереалност) и да се изключи правото на приспадане, следва да се докаже, че е налице обективно знание за участие в данъчна измама от страна на „Евро Лифт 2000“ ЕООД (в този смисъл решение от 6 септември 2012 г., Toth, С-324/11).

В корелация с мотивите на настоящия съдебен състав е и практиката на ВАС (решение № 7326 от 04.07.2023 г. по административно дело № 4388 / 2023 г. на ВАС, Първо

отделение, решение № 11174 от 18.10.2024 г. административно дело № 5043/2024 г., на ВАС, Осмо отделение).

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспореният е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да се отмени.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което следва да бъдат присъдени, съгласно представен списък на лист 334 от административно дело № 11747/2022 г. на АССГ.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и чл. 160, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Евро Лифт 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез Адвокатско дружество „Балкански и партньори“, представлявано от адвокат Д. Балкански ревизионен акт № Р-22221421005171-091-001/21.04.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 1643/17.10.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Евро Лифт 2000“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 511,29 евро или 1000 лв., представляваща направени по време на производството разноски – държавна такса и депозити за възнаграждения на вещи лица.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.